

БУЧАНСЬКІ НОВИНИ

№9

(884) 28 квітня 2022 року

«Бучанські новини» – ваш путівник у житті громади, друг і порадник на кожен день! | Тел.: (04597) 48-305 | buchaneews@ukr.net

МЕМОРАНДУМ

Співпраця з Угорською екуменічною службою допомоги в Україні

Стор. 2

СУСПІЛЬСТВО

Діти – найголовніше в житті

Стор. 3

ВІЙНА

Розстріляна весна

Стор. 4

ПІДТРИМКА

Бучанська громада щиро вдячна за допомогу!

Стор. 8

ГОЛОВНА ТЕМА

Вільні, нескорені розпочали відродження

«Ні, я жива, я буду вічно жити, Я в серці маю те, що не вмирає»
Леся Українка

24 лютого для всіх українців світ змінився. Ганебне вторгнення російської армії на територію нашої держави хоч і шокувало, але згуртувало і об'єднало всіх жителів України.

64 дні війни, з них для Бучанської громади більше половини – під окупацією. Вибухи, постріли, «візити» рашистів, полони, вбиті люди... А на вулицях перехожі сумні, та нескорені, без сліз, без благань, із тихим очікуванням рідних бійців ЗСУ. І віра в те, що вони допоможуть.

Відсутність електроенергії, газу, води, зв'язку... Та українців не так просто зламати! Готували на вулицях на облаштованих «підках», мангалах. Шукали дрова, особливо важко з цим було у місті. Ходили по воду за сотні метрів до криниць під погрозою розстрілу. У вихолоджених помешканнях куталися у кілька ковдр, спали вдягнені, та не здалися. Шукали

місця, де можна знайти хоч слабенький сигнал мобільного, відправити вісточку рідним, отримати новини від них і переказувати потім своїм вже близьким сусідам, з якими спільно проживали найстрашніші часи.

У кожній родині своя історія виживання. У кожній сім'ї, яка втратила близьких, своя історія трагедії. Вони всі трохи схожі, і всі особливі.

Шановні читачі!

Наша громада і кожна родина, що тут живе, постраждали від дій окупантів, що прийшли на нашу землю. Не оминула біда і редакцію «БН»: наш офіс зруйновано після потрапляння снаряду. Та весь колектив сьогодні з вами, тож це не велике горе. Щойно видалася можливість, газета побачила світ.

За такий довгий, важкий і насичений різноманітними подіями період у нас багато інформації та історій, які в один номер неможливо вмістити. Тож перший після окупації випуск присвячено місту-герою Бучі – центральній садибі нашої громади. А також ми намагалися надати корисну інформацію. Наші журналісти приділяють увагу кожному населеному пункту Бучанської МТГ у наступних випусках газети.

До речі. № 8 від 24 лютого 2022 року було опубліковано. Маємо надію, що щойно поштові відділення відновлять роботу в громаді, ви його отримаєте.

Колектив редакції з радістю повернувся до роботи і вітає кожного на шпальтах «Бучанських новин». До нової інформаційної зустрічі.

Ірина ЛЕВЧЕНКО, головний редактор «Бучанських новин»

Війна – це чорно-біла історія, яка розділила світ на друзів України і її ворогів

У Бучі знайшли три місця масових розстрілів людей окупантами. Це територія підприємства Укراгропостач, де росіяни склали тіла людей зі зав'язаними руками, як дрова. Вулиці Вокзальна і Яблунська, кадри з яких шокували весь світ. Дитячий табір «Променистий», де також знайшли людей із зав'язаними руками й кульовими ураженнями.

90% мирних

мешканців у Бучі загинули саме від куль, а не від осколків, що є доказом свідомого вбивства російськими окупантами цивільного населення міста. Особисто бачив, як на блокпосту на вулиці Лева Качинського (підприємство «ЮТЕМ»), росіяни розстріляли три автомобілі.

В одному з них було четверо людей – чоловік, вагітна жінка та діти. Саме дітей і жінку розстріляли. Пізніше чоловік зміг поховати дружину в тому окопі, який російські окупанти викопали для свого укриття. Замість хреста він встановив номерний знак автомобіля...

Усі зробили висновки і тепер маємо два головних завдання – посилити оборону, щоб ворог більше ніколи не повернувся до Києва, та відбудувати знищене.

Президент України Володимир Зеленський наголосив, що відновлення постраждалих міст – нині один з пріоритетів.

Робота центральної та місцевої влади найближчі місяці має бути спрямована на те, щоб українці поверталися додому. В уряді розробляють компенсаційні механізми на ремонт та розбудову для кожного, хто втратив майно в результаті агресивної війни з боку росії.

І водночас ми відновлюємо інфраструктуру – поступово подаємо світло, газ, налагодили водопостачання, оцінюємо збитки та складаємо плани відбудови знищених кварталів. Цивільне життя з кожним днем поліпшується. Критичну інфраструктуру вдається відновлювати. Хоча далеко не всі помешкання зараз зі світлом і газом, а там, де є технічна можливість.

Прошу громадян із розумінням до цього поставитися. Бо як тільки даємо світло, знову маємо перебої, зрив і необхідність знову проводити роботу. Відновлювати лінії, особливо магістральні, складно і подекуди небезпечно через незавершене розмінування. На превеликий жаль, у нас в регіоні є випадки підривів ремонтних бригад.

Щодо світла, води, газу прошу надавати зворотну інформацію мені та до колцентру Бучанської міської ради за телефонами: +380675198923, +380443345475.

Анатолій Федорук,
Бучанський міський голова

Стежте за новинами на сторінках БН у соцмережах

З ТУРБОТОЮ ПРО КОЖНОГО

НЕ МОЖЕШ ПРИЙТИ – ПРИНЕСУТЬ

Адресна доставка продуктів і ліків – ще одне важливе завдання, за яким спільно працюють колцентр, соціально-гуманітарний центр і волонтери.

За даними колцентру, до них вже надійшло 793 заявки на адресну доставку продуктів наборів; 1003 – ліків.

Волонтери соціально-гуманітарного центру всі ці набори та ліки збирають, а згодом волонтери-водії везуть, а інші – розносять адресно.

Адже є старенькі люди, інваліди, чи з маленькими дітками, які не можуть дістатися пунктів, де роздають гуманітарку.

ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

МАЙЖЕ 10 ТИСЯЧ ЗВЕРНЕНЬ ЗА 2,5 ТИЖНЯ

Щодня люди звертаються до Центру надання адміністративних послуг Бучанської міської ради. За вісімнадцять днів роботи ЦНАП з 08.04.2022 по 25.04.2022 прийняв та опрацював 9971 звернення громадян.

Найбільше до ЦНАПу надходить звернень:

- реєстрація мешканців, які пережили окупацію – 27,14%;
- подання заяв на допомогу від Міжнародного Червоного хреста – 53,13%;
- пошук людей – 1,14%;
- звернення громадян (вирішення нагальних питань) – 18,58%, з яких найбільше зверталися щодо:
 - реєстрації пошкодженого майна;
 - заявки щодо розмінування;
 - пропозиції щодо надання волонтерської допомоги;
 - прохання надати газові балони;
 - загальні питання.

МЕМОРАНДУМ

Співпраця з Угорською екуменічною службою допомоги в Україні

Меморандум про співпрацю підписали Бучанський міський голова Анатолій Федорук та президент-директор служби Ласло Легела.

СТОРОНИ ДОМОВИЛИСЯ ПРО:

- сприяння розвитку співробітництва, спрямованого на сталий розвиток територій, ефективне функціонування бізнесу;
- здійснення заходів щодо соціального захисту населення, особливо соціально незахищених категорій та малозабезпечених верств населення;

- підтримки розвитку соціально-гуманітарної сфери;
- сприяння розвитку охорони здоров'я, надання допомоги населенню з обмеженими фізичними можливостями.

Соціально-гуманітарні центри

Після звільнення Бучанської громади до нас поїхали волонтери з гуманітарною допомогою. Роздавали продукти та інші необхідні речі з автомобілів на вулицях, заходили у деякі домівки. Місцеві волонтери бігали до стареньких та інвалідів.

Щоб усі без виключення мали можливість отримати допомогу, а не лише ті, кому пощастило опинитися на вулиці, коли приїхали волонтери, із 6 квітня у громаді розпочали роботу соціально-гуманітарні центри: у всіх мікрорайонах Бучі та кожному населеному пункті громади. Більшість пунктів було організовано в освітніх закладах чи медичних амбулаторіях, а також у клубах.

Головний центр базується на території Бучанської української гімназії. Тут розвантажують всю доставлену допомогу, а потім відповідно до жителів, які на цей час живуть у мікрорайоні чи селі, доставляють туди продукти харчування, побутову хімію, ліки за списками, одяг і теплі речі.

Гуманітарний штаб Бучанської громади продовжує працювати!

АКТУАЛЬНО

Вас почують, вам допоможуть

Колцентр Бучанської міської ради розпочав свою роботу 1 березня 2022 року, у дуже важкі часи для всіх нас. Працював, коли місто було під окупацією, а більшість його жителів евакуювалися, але мали безліч питань. Після звільнення Бучі їхню роботу організували в соціально-гуманітарному центрі, що в гімназії.

2800 заяв прийняли за телефонними зверненнями з 01.04.2022 року, які опрацьовує Центр надання адміністративних послуг Бучанської громади.

2268 звернень колцентр отримав на електронну форму з 1 березня й донині. До них зверталися з усіх населених пунктів громади.

Протягом роботи колцентру надійшло запитів:

- на евакуацію – 478;
- пошук людей – 459;

– щодо евакуації людей з інвалідністю, лежачих, людей з обмеженими можливостями – 297;

– виконана адресна доставка: продуктів наборів – 793 заявки; ліків – 1003 заявки.

90% заявок опрацьовано. Враховуючи складність ситуації, волонтери колцентру ведуть комунікацію з різними державними структурами для пришвидшення пошуку людей.

Зараз колцентр Бучанської міської ради продовжує приймати заявки за телефонами: 0443345475, 0675198923.

ВАЖЛИВО

Лікарська допомога

Медичні заклади громади продовжують відновлювати роботу.

Станом на 25.04.2022 лікарі приймають в таких амбулаторіях:

- Амбулаторія групової практики №1, бульвар Б. Хмельницького, 1 (дитяча поліклініка) прийом лікаря-педіатра, пн, ср, пт, з 9.00 до 13.00.
 - Денний стаціонар, вул. Пушкінська, 59д, прийом лікаря-терапевта, ортопеда-травматолога, пн-пт, з 9.00 до 16.00.
 - Амбулаторія сімейної медицини №3, вул. Склявоодська, 7 прийом лікаря-терапевта, пн-пт, з 9.00 до 15.00.
 - Амбулаторія сімейної медицини № 5, вул. К. Білокур, 1-А прийом сімейного лікаря і лікаря-педіатра, пн-пт, з 9.00 до 13.00.
 - Луб'янська амбулаторія сімейний лікар, вт, чт, з 9.00 до 13.00.
 - Блиставицька амбулаторія сімейний лікар, пн, ср, пт, з 9.00 до 13.00.
 - Гаврилівська амбулаторія сімейний лікар, пн, ср, пт, з 9.00 до 13.00.
 - Ворзельська амбулаторія сімейний лікар, пн, ср, пт, з 9.00 до 13.00.
 - Мироцька амбулаторія сімейний лікар, пн-пт, з 10.00 до 13.00.
 - Здвижівка, Синяк, Раківка, Вороньківка, Червоне виїзд лікарів за потребою.
- Відновлено роботу екстреної медичної допомоги. За потреби телефонуйте 103.

УВАГА ЛІКАРІВ КОЖНОМУ

Головний лікар Бучанського центру первинної медико-санітарної допомоги **Оксана Джам** закликає мешканців повідомити про випадки, коли люди потребують медичної допомоги вдома – огляду лікаря та забезпечення ліками.

«В нашій громаді жодна людина не повинна залишитись без належної уваги. Спільними зусиллями робимо добрі справи», – наголосила Оксана Іванівна.

Інформацію надавайте за номером 097-3553-425.

Медичні препарати, ліки, підгузки для дорослих можна отримати у соціально-гуманітарних центрах громади за попередньо наданими списками.

Дитяче харчування і підгузки для малюків – в Управлінні соціальної політики Бучанської міської ради.

КОРИСНО ЗНАТИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ І ВАМ ДОПОМОЖУТЬ

Працює телефон оперативної лінії Добровольчого формування Бучанської міської територіальної громади №1 - 096 00 42 188.

За цим номером ви можете проконсультуватися з приводу:

- Правової допомоги
- Отримання соціальної допомоги
- Отримання медичної допомоги
- Отримання військового захисту
- Зафіксованих вибухонебезпечних об'єктів
- Перевірки на мінування приміщень
- Інформації щодо диверсійно-розвідувальних груп і колаборантів
- Запису добровольців до формування

УВАГА!

НЕБЕЗПЕЧНІ ПРЕДМЕТИ

Силами добровольчого формування міської територіальної оборони №1 протягом часу з моменту деокупації знешкоджено та ліквідовано 318 мін, снарядів та розтяжок.

«Якщо ви помітили небезпечний об'єкт, волосінь, дріт або речі, яких раніше в будинку не було, одразу звертайтеся за телефоном оперативної лінії, яка працює цілодобово: +380960042188», – наголосили у теробороні.

ДОПОМОГА

ГОТУВАТИ ЇЖУ БУДЕ ЛЕГШЕ

Близько 1400 газових балонів і плит, придбаних за рахунок міського бюджету, доставили жителям Бучанської громади, щоб вони мали можливість готувати собі їжу.

Відновлення електроенергії та газопостачання в Бучі та населених пунктах МТГ проводиться посиленними бригадами фахівців і комунальників. Та ворог значно пошкодив інфраструктуру. Тож і відновлення відбувається поступово.

Тим часом люди, які об'єдналися (сусіди, цілими під'їздами, ОСББ), а також соціально незахищені верстви населення, отримали балони за заявками.

СУСПІЛЬСТВО

Діти – найголовніше в житті

Патронатна родина всю окупацію захищала діток, і після звільнення Бучанської громади передала їх у нову сім'ю.

Нагадаємо, у патронатну родину на короткий термін потрапляють діти, позбавлені батьківського піклування, поки їх не передадуть до їхніх нових, законних мам і тат.

Ці двоє хлопчиків – Богдан і Руслан, мали вже попрощатися із тимчасовим сімейним притулком, але розпочалася війна. Село за кілька днів окупували рашисти, зв'язок з Управлінням соціального захисту та іншими державними службами було втрачено.

Після деокупації, щойно з'явилася така можливість, керівник центру соціальних служб Лариса Федорук відвідала патронатну родину. Хлопчики у цей час смачно їли, усміхалися й розповіли згодом, як вони співали гімн України, коли біля хати стояли ворожі солдати. Як пояс-

нили діти, вони співали голосно, щоб почули українські воїни й прийшли їх врятувати. І воїни «почули» – підбили російський танк.

Жінка з чоловіком розповіли, як носили воду з річки, адже потрібно було митися. Як «пекли колобок із картоплі» - хліб закінчився. Як зайшли окупанти до них і хотіли розстріляти чоловіка, та перед дітьми не зробили такого жахливого вчинку. Як жінка вже розповіла всі казки, які знала, й почала вигадувати нові. Тому що всім серцем вірила, що діти не мають відчувати страху і болі. І нехай поруч вороги, немає світла і мультиків, та дітлахи мають засинати під хороші розповіді.

Дітки вже мають нову родину. І ми щиро бажаємо їм миру, добра й любові рідних.

ВІЙНА

Здригнувся світ, це біль пекуча
Мов на хресті розп'ята Буча
Немає сонця, тільки ночі
Нема життя, закриті очі
Нема весни, її спалили
Ні це не сни, їх взяли й убили
Бо їх вина, що українці
Це 41-й, фашисти, німці

До Бога хочеться кричати
І битись в груди, не мовчати
Але і Ти був на хресті
Зв'язали руки теж Тобі
Сміялись, били і плювали
І одіж твоєю роздирали
Хоч мав Ти силу всю могутчу
Згадай, Ісусе, нашу Бучу!
Поглянь на свіжі ще могили
Одне прошу, подай нам сили
Вже не питаюся, чому?
Лиш зупини оцю війну!

Пробач, до зла ми стали спішні
І визнаєм, що ми є грішні
Помилуй, Боже, ще хоч раз
Помилуй нас! Помилуй нас!
Здригнувся світ, що кров текуча
Побачив світ, розп'ята Буча
Весна розстріляна і мрія
Побачив світ, яка росія

Розстріляна весна
Розстріляні мрії
І стогне від болю земля
В моїй Україні

Ірина Федишин

ПАНОРАМА ЖИТТЯ

Розстріляна весна

«Мені знадобиться час, щоб оговтатися»:

інтерв'ю з керівником ритуальної служби Бучі

У громаді закінчується важливий та одночасно складний процес – ексгумація та перепоховання тіл загиблих. З 8 квітня до сьогодні у Бучі знайшли понад 400 жертв. Тіла ідентифікують експерти, розпізнають рідні та перепоховують належним чином. Про весь цей непростий процес «Вечірньому Києву» розповідає Сергій Капличний, керівник місцевої ритуальної служби.

– *Пане Сергію, як зараз влаштована ваша робота?*

– Після звільнення Бучі від російських вирождів, ми, працівники ритуальної служби, займаємося похованням убитих людей абсолютно безплатно. Від копання ями до ритуальної атрибутики: гробів, хрестів, вінків і табличок.

Також виділили необхідну кількість місць на цвинтарі по вулиці Депутатській у Бучі. Все безплатно – коштом бюджету громади.

– *Ви були у Бучі під час окупації?*

– Так, у перший день війни я евакуював родину, а сам повернувся до Бучі.

Під час окупації я разом з іншими комунальниками допомагав ховати мешканців міста, коли рашисти нещадно вбивали їх та робили це на очах у свідків. Деяких жителів Бучі дозволяли ховати, проте своїх вбитих солдатів наказували не чіпати: залишали просто неба, як собак.

На щастя мене та колег куля оминула. Втім якимось автівку, яку рашисти надали нам на транспортування тіл, обстріляли...

– *Скільки знайдено тіл на території Бучі?*

– Понад 400 убитих. Когось знайшли в підвалі, когось просто за будинком у дворі – перераховувати можна довго та багато. Росіяни не жаліли нікого.

Більшість людей розстріляли: у голову, у зв'язані руки-ноги, зблизька та здалеку.

– *Як проходить розпізнавання загиблих?*

– По можливості рідні присутні під час ексгумації тіл, якщо вони, звісно, знають, де приблизно може знаходитися близька людина.

Якщо немає можливості приїхати або людина просто не знає де шукати – існує телеграм-канал. Там зібрано фотобазу загиблих. На жаль, ці моторошні світлинки з жорстоко вбитими та з тілами, що розкладаються, – єдина можливість рідних знайти ниточку та поховати близьких, як належить. Проте більшість тіл залишаються невідомими.

– *Які історії вас більше вразили?*

– Історії різні, але всі вони вражають жорстокістю.

Пам'ятаю, як на початку окупації в Бучі рашисти спочатку вбили матір та її 15-річну доньку, а потім підпалили їхні тіла. Зараз весь світ знає про жорстокість та цинізм росіян, а на той час про це знали тільки жителі Бучі.

Найжорстокіших маніяків світу можна перерахувати на пальцях. Той самий Чикатило та Онопрієнко. А тепер таке враження ніби вся російська армія – це маніяки. Іншими словами не можна пояснити ці звірства.

Була ще моторошна історія на початку війни, коли окупанти розстріляли автівку з матір'ю і дітьми. В результаті вона спалахнула. Я бачив, як машина догорала, був тоді неподалік, але щось робити було пізно. Родина згоріла. Пізніше їхній дядько забрав рештки та поховав у своєму дворі. Спілкуючись потім з ним, виявилось, що в тій палаючій машині були мої знайомі...

– *Розкажіть про ідентифікацію вбитих та про роботу іноземних судмедекспертів.*

– На всіх могилах – братських чи поодиноких поблизу будинків – проводиться ексгумація. Кожна смерть – злочин, тож судмедексперти мають чітко описати побачене. І вже потім тіло передають нам, аби комунальники допомогли гідно поховати людину.

За день у Бучанському морзі можуть ідентифікувати близько 15 тіл. В інших моргах Київщини можуть ідентифікувати й понад 30. Наразі ми хочемо допомогти родинам поховати загиблих протягом найближчого тижня – до поминальних днів.

Щодо іноземних експертів, то сьогодні зафіксувати геноцид росіян щодо українців приїхали судмедексперти з Франції, Британії, Польщі та Литви. Усі вони працюють в різних моргах Київської області. Надалі усі висновки використають в розслідуванні воєнних злочинів росармії.

У Бучанському морзі іноземних судмедекспертів немає. Знаю, що вони працюють у Вишгородському морзі.

– *А як ховають зараз російських солдатів?*

– На відміну від рашистів, ми людей ховаємо гідно. Так, ми відчуваємо біль і ненависть до росіян, тіла яких знаходимо в Бучі. Проте не можемо собі дозволити вчиняти так гидко, як ворог.

Це наша спільна біда

У Бучі закінчується важливий і складний процес – збір та ексгумація тіл загиблих і померлих на території Бучанської громади.

Цифра, яку маємо станом на 25.04.2022 року, – 412. Але її все ще уточнюватимуть на рівні слідчих та експертів, які працюють без вихідних. Це означає, що кожен третій загиблий в Київській області – з Бучі.

Ми все ще рахуємо поранених. В окрему справу виділена братська могила біля Храму Святого Апостола Андрія Первозваного в Бучі по вулиці Богдана Хмельницького, 7-б, де загалом дістали 117 тіл, зокрема 30 жінок та 2 дитини.

Там є вбиті, застрелені й закатовані окупантами, є обгорілі тіла цивільних громадян. Є пацієнти лікарні, яких не змогли поховати після 24 лютого, бо росіяни не пускали ритуальну службу на цвинтар. Є кілька хлопців зі Збройних Сил України.

Тепер головне завдання, яке поставив перед комунальниками, – ідентифікувати кожного. Біля моргу працює наш Інформаційний центр. Він допомагає родичам знайти, опізнати та поховати близьких. Також працює кол-центр і є волонтери в ЦНАПі, які надають інформацію за номером телефону: +380683282892.

Бучанська міська рада забезпечує всі родини загиблих у Бучі та на території громади необхідною атрибутикою. У комунальній ритуальній службі є труни, хрести, вінки й таблички.

Також є необхідна кількість місць на цвинтарі по вулиці Депутатській. Усе безкоштовно – за рахунок бюджету громади. За це відповідає керівник ритуальної служби Сергій Капличний, його телефон: +380679523112.

Ми хочемо допомогти родинам поховати загиблих до поминальних днів.

Якщо у вас є інформація про те, що когось все ще не ексгумували або вам не змогли допомогти наші співробітники і волонтери, пишіть або телефонуйте, будемо з'ясовувати і шукати.

Це наша спільна біда. І це наше завдання – зробити так, щоб кожен невинно убитий був ідентифікований і похований належним чином.

Анатолій Федорук,
Бучанський міський голова

– *Який нині ваш моральний стан після побаченого та прожитого?*

– Я в ритуальній службі лише рік. І до такого, як у Бучі, був зовсім не готовий.

Після перепоховання всіх жертв у Бучі я звільняюся. Хоча, можливо, й передумаю... Втім, знаю точно – після побаченого мені знадобиться час, щоб оговтатися. Це занадто страшна сторінка для нашого народу.

Бачити щодня понівечені тіла невинних людей складно. Ще важче бачити, як собаки розносять в зубах частини тіл убитих.

Іноді дивуюся роботі іноземних журналістів та фотографів: вони просять відкрити пакети з частинами тіл жертв та закриті гроби. Ясна річ – фіксують все заради того, щоб потім передати ці матеріали для розслідування. Я це розумію, проте треба мати сильний стрижень, аби змогти видихнути повітря після побаченого.

Даша ГРИШИНА, «Вечірній Київ»

У БОМБОСХОВИЩІ ШКОЛИ ВОНИ ПОЧУВАЛИСЯ БЕЗПЕЧНІШЕ

Майже всі освітні заклади громади під час воєнних дій відкрили свої двері для людей і перетворилися на тимчасову домівку. У їхніх підвалах жили місцеві, поки у небі літали снаряди, поки поруч стріляли з автоматів, БТРів, танків.

Сьогодні розпочинаємо розповідь із школи, що розташовується у центрі міста.

У бомбосховищі цього освітнього закладу журналісти «БН» побували 2 березня 2022 року. Тоді публікувати цю інформацію не мали можливості. Зараз хочемо поділитися нею з нашим читачем.

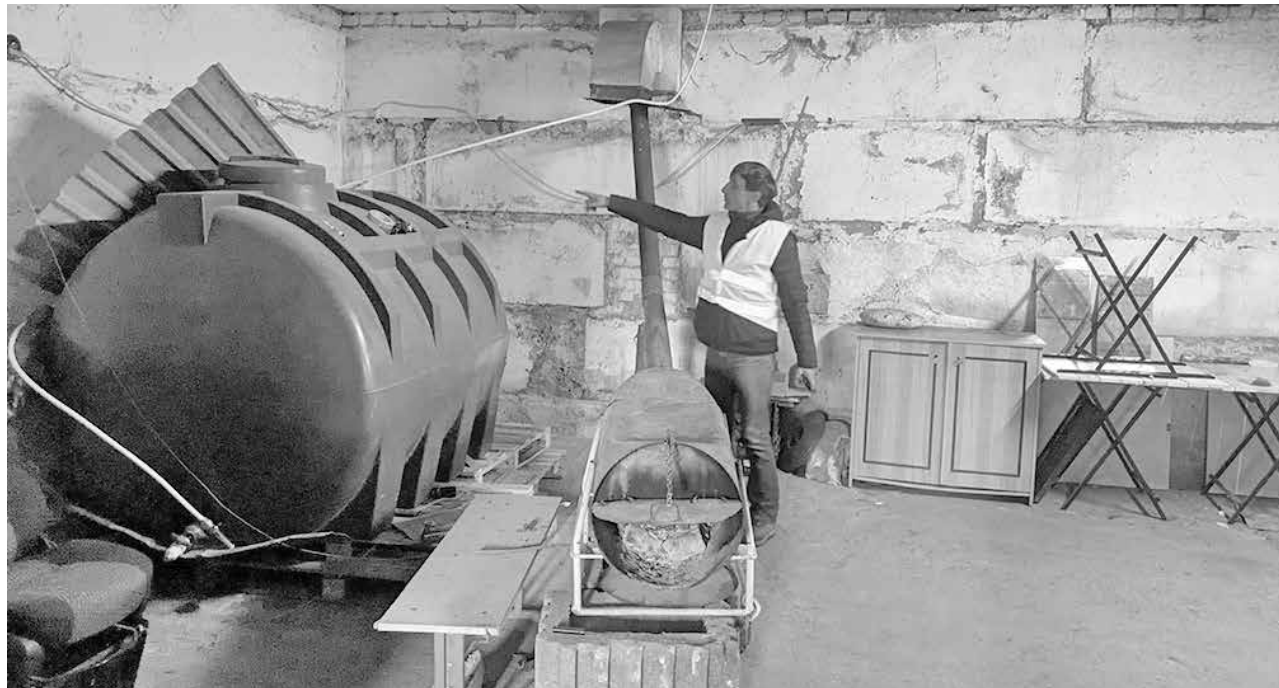
Приміщення бомбосховища стало прихистком дорослим і дітям, людям похилого віку й інвалідам, мамам з малюками, а також домашнім псикам і котикам. У військовий час всі змогли порозумітися, домовитися і знайти для себе безпечний куточок.

У шкільній їдальні готували смачні страви, кабінет трудового навчання тимчасово став сховищем для продуктів. А у холі освітнього закладу, поки було світло, вмикали телевизор з мультиками і цікавими фільмами, щоб дітлахи мали змогу відволіктися від жахливих реалій війни.

Склад став бомбосховищем і гуманітарним центром

140 бучанців під час воєнних дій у Бучі знайшли прихисток на овочевому складі «Продсервісу», який там організували разом із комунальниками «Бучазеленбуд».

– Місцеві жителі з вулиць Михайловського, Інститутська, Некрасова, Кожедуба тощо майже відразу після початку воєнних дій на території міста зібрались у цьому укритті, – розповів журналістам «БН» керівник КП «Бучазеленбуд» **Віктор Галушак**. – Адже приватні садиби здебільшого не мали підвалів. А ми все підготували, щоб можна було жити. Також провели перепис усіх, щоб бути впевненими, що серед нас немає диверсантів.

У районі Лісової Бучі, де розташовуються склади з продуктами підприємства, люди змогли налагодити видачу гуманітарної допомоги для інших мешканців.

– Керівництво міської ради нам дозволило користуватись усім, що було на складі. Тому хлопці звали місцевих, бігаючи по хатах, що поряд, а дівчата пакували крупи, олію, цукор, все що було, і видавали людям, – згадує пан Галушак.

Так жили спільно увесь цей час. Ночували всі там же, ніхто вже не повертався додому, адже обстріли тривали у будь-який час доби. Віктор розповів, що приміщення складу виклали дерев'яними пелетами, щоб було менше вологи і тепліше. Привезли із «Зеленої Бучі» матраци, облаштували спальні місця. Великий бак з водою став резервним на край-

ній випадок. Також зробили імprovізовану плиту, яка ще й обігрівала приміщення. Як годиться, продумали і про запасний вихід у разі, якщо вхідні двері завалить вибухом.

Тепер приміщення складу прибрали, лише деякі речі нагадують, як воно стало бомбосховищем для місцевих жителів.

Зараз життя потроху повертається до звичного. У місті немає окупантів, не чути вибухів. На вулицях вже майже немає знищеної техніки, сміття. Буча стає знову чепурною.

Працівники «Бучазеленбуду» одні і перших взялись очищати місто після деокупації. Вони звикли, що у Бучі кожен парк гарно прибраний, кожна рослина доглянута, а навесні – тим паче багато роботи.

У Сергія почалися проблеми з ногою – стала чорніти, тож дружина і бабуся-сусідка на возику змогли доставити його до лікарні. Щойно з'явилася можливість, його евакуювали. А Наталія вже дочекалася звільнення Бучі, і лише тоді родичі завезли її в лікарню.

Сторінку підготувала
Ірина ПАЯСЬ

Рашистські окупанти підстрілили жінку лише за те, що йшла по воду

Із потерпілими Наталією і Сергієм ми не змогли поспілкуватися, тому що вони зараз перебувають у столичних лікарнях. Та їхній сусід Ігор Скидан, що був очевидцем події, поділився цим фактом «руська міра».

Це сталося в березні, коли Буча була під окупацією. У двоповерховому будинку на вулиці Водопровідна залишилися (не евакуювалися) жителі 5-ти квартир. Як і інші бучанці, які жили без електроенергії, газу і водопостачання, готували на подвір'ї на імprovізованому мангалі.

Російські солдати влаштували собі базу в цьому мікрорайоні. Танки і БТР стояли між будинками, у яких жили люди. Тут вони стріляли по Ірпеню і Києву. Окупанти, що перебували на блок-посту поруч із цим будинком, заборонили місцевим виходити на вулицю,

погрожуючи розстрілом. Кілька днів жителі готували на східцевому майданчику. В Ігоря Андрійовича був спирт, тож разом варили на ньому суп, чай. Але скінчилася вода.

Наталія вирішила піти по воду, сказала: «Жінку вони не чіпатимуть». Щойно вийшла на перехрестя із Садовою, снайпер влучив їй у ногу. Поранена впала. Сусід Сергій пішов її витягувати, й отримав дві кулі в ногу. Люди із двору, що поруч, змогли затягнути поранених до себе. Згодом дідусь Скидан теж попрямував до них. У нього вже не стріляли. На возику поранених перевезли додому.

ПОРАДНИК

Що робити, коли дім знищений або пошкоджений окупантами, а документи на право власності відсутні?

Про це розповідає нардепка Ольга Василевська-Смаглюк.

На сьогодні не всі, хто евакуювався з небезпечних територій, взяли із собою всі документи. Зокрема, це стосується документів на житло. Що робити, якщо їх немає, але є потреба подати інформаційну заявку про пошкодження чи знищення житла?

Подавати.

Найпростіший спосіб — через застосунок Дія або на однойменному порталі.

На першому етапі достатньо буде лише вашої заявки. Документи про право власності, якщо вони є, можна буде подати пізніше. Якщо їх немає (загубилися, згоріли тощо) — нашим законопроектом №7198 про відновлення житла, пошкодженого чи знищеного окупантами, ми передбачили створення Комісії, яка буде займатися цим питанням.

Причин для хвилювань немає. Всі документи на право власності житла зазвичай містяться в реєстрах, які доступні для держави. Тому подавайте свої інформаційні повідомлення, а ми попіклуємося, щоб якнайшвидше організувати для українців відновлення домівок».

ДОБРА СПРАВА

Хліб з Ворзеля

Сьогодні в соціально-гуманітарному центрі Бучанської громади пахне свіжоспеченим хлібом.

Більше 1400 хлібин привезли з Ворзеля від підприємця Мар'яна Штурмака, який організував випічку після деокупації селища. Продуктами його забезпечила Бучанська міська рада, а його працівники погодилися працювати безкоштовно.

Пан Мар'ян розповів, що коли розпочалася війна, його приватне підприємство працювало до останнього, поки це було можливо.

Щойно звільнили Ворзель, відразу почав збирати своїх співробітників, адже треба забезпечувати людей хлібом.

Одна була затримка – відсутність електроенергії. На щастя, забезпечення електроживленням пологового будинку є в пріоритеті, й відразу після медзакладу змогли подати електрику їхньому підприємству.

Зараз вони потребують волонтерів, які зможуть їм допомогти. Роботи багато, а рук не вистачає. Тож всі, хто бажає долучитися до гарної справи, прямуйте до Мар'яна Штурмака.

ЕПІЦЕНТР ПОВЕРТАЄТЬСЯ В БУЧУ І ЗАПУСКАЄ ПЕРШУ МОБІЛЬНУ ТОЧКУ ВИДАЧІ ЗАМОВЛЕНЬ

Новий проєкт компанії Епіцентр дозволить мешканцям одного з найбільш постраждалих від війни міст швидко отримати необхідний товар в мобільній точці видачі інтернет-замовлень.

Вона розпочала роботу 23 квітня на Новому шосе, 48 і працюватиме щоденно з 13:00 до 16:00.

Робите замовлення на сайті інтернет-магазину epicentrk.ua і отримаєте свою покупку в мобільній точці видачі вже на наступний день.

«Місто-герой Буча зазнало значних руйнувань внаслідок військових дій та ворожих обстрілів. Були пошкоджені як житлові будинки, так і об'єкти комерційної інфраструктури. В тому числі було знищено і торговельний центр компанії Епіцентр,

МОБІЛЬНИЙ
центр видачі замовлень
Купуйте онлайн та отримуйте замовлення у своєму місті

м. Буча, вул. Нове шосе, 48
з 13:00 до 16:00

що раніше працював на Новому шосе. Зараз у місті фактично відсутні магазини, в яких бучанці могли б придбати товари першої необхідності та матеріали для відновлення своїх домівок. Саме тому Епіцентр вирішив запустити в Бучі першу для компанії мобільну точку видачі замовлень», – говорить заступник директора з роздрібною торгівлі, керівник онлайн-напрямку компанії «Епіцентр К» Юрій Яковлев.

Витрати за доставку в мобільну точку компанія візьме на себе.

ВІДНОВЛЕННЯ

Нові вікна школі

Бучанський НВК № 3 досить сильно постраждав від дій окупантів.

У цьому освітньому закладі рашистські військові влаштувалися, і як всюди, залиши після себе погром і сміття.

На щастя, стіни витримали цю навалу. А вікна встановлять нові, сміття приберуть, відмийуть, вичистять, покрасять. І знову школа стане яскравою, комфортною, привітною і зустрине своїх дорогих учнів і вчителів.

Директор навчально-виховного комплексу №3 Любов Морозенко разом із загоспом вже зустріла бригаду із заміни вікон.

– Все відновимо! І буде краще, ніж раніше, – запевнив керівник відділу освіти Бучанської міської ради Олег Цимбал.

АКТУАЛЬНО

ВІДНОВЛЕННЯ РУХУ МАРШРУТНОГО ТРАНСПОРТУ

Від 25 квітня почала курсувати маршрутка № 422 з Бучі до Києва.

Час відправлення з Бучі: 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30

Час відправлення із зупинки метро «Академмістечко»: 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30.

Наразі відправлення відбувається з вулиці Енергетиків (навпроти Бучанської міської ради до метро «Академмістечко» за маршрутом через Ірпінь: вул. Вокзальна, Соборна, Північна, Степанівська, Садова, Лисенка, Пушкінська, Університетська, с. Романівка).

Як повідомили у Київавтодорі, 1 травня планується запустити роботу альтернативного моста по Ковельській трасі й одразу розпочнеться перевезення пасажирів маршрутами № 423, № 424, № 381.

МІСЦЕВІ МАРШРУТИ

Найближчими днями відновлять рух автобуси за маршрутами 343 (колишній № 3) та 338 (колишній №16).

Із 28 квітня відновлює роботу автобусний маршрут № 331 Буча – Гаврилівка

Графік руху: кожна година з 7.00 до 19.00.

Маршрут слідування: Гаврилівка-Луб'янка-Блиставиця-Буча.

Графік руху може змінюватися залежно від кількості пасажиропотоку.

Бучанська громада щиро вдячна за допомогу!

Разом ми переможемо!

10 автомобілів, повністю завантажених гуманітарною допомогою приїхали з міста-побратима Тячева до Бучі в перші дні після деокупації. Кілька годин волонтери розвантажували у гімназії автівки, вщент забиті різноманітними продуктами, овочами, вже готовою смачною їжею, водою солодкою і мінеральною, солодощами і багатьма іншими смаколиками.

Також тут були шампуні, мило, зубні пастки і щітки, підгузки і салфетки, шкарпетки і багато різного одягу, ковдр, рушників та інших речей, які стануть у пригоді людям, що втратили житло. Звичайно, були і медикаменти та продукція для дітлахів.

За тиждень шість бусів і дві фури знову доставили допомогу з Тячівської громади. Вона необхідна і важлива, як і теплі слова підтримки від міста-побратима. Дякуємо всім, хто долучався до збору, сортування, транспортування гуманітарної допомоги жителям.

Внесок кожного з нас наближає день перемоги над окупантами.

Сім автобусів подарунків із Пшини

Місто-побратим із Польщі за тиждень довправило в нашу громаду вже сім автомобілів гуманітарної допомоги: продукти харчування, гігієна, одяг і багато іншого.

Представники Пшини щиро побажали миру Україні.

«Все буде Україна! Все буде демократія і вільний світ!», – відповів Бучанський міський голова **Анатолій Федорук**.

У міській раді від імені всієї громади подякували всім, хто турбувався, збирав, сортував, доставляв і разом з усією Україною наближає Перемогу!

У наступних номерах ми продовжимо розповідь про всіх, хто простягнув руку допомоги нашій громаді у скрутний час. Щиро вдячні за сотні тонн вкрай необхідного нам вантажу, що прибув у Бучу.

ДОМАШНІ ПАСКИ І КРАШАНКИ З ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

Чотири автомобілі гуманітарної допомоги доставили до нашої громади друзі-підприємці зі Староостропільської сільської ради Хмельницької області. 1200 домашніх пасок і 2500 крашанок, цукор, мука, ковбаса тощо, аби свято Великодня було у бучанців смачним і радісним.

Депутат Бучанської міської ради **Вячеслав Кухаренко** розповів, що цю допомогу доставили на бучанські Мельники і в Блиставицю.

15 ТОНН ДОПОМОГИ З ПОЛЬЩІ Й ЛУЦЬКА

Управління маршала воєводства Лодзі разом із ГО «Волинське братство Святого Володимира Великого» з Луцька та Волинською обласною адміністрацією довправили до нашої громади велику фуру гуманітарної допомоги.

Серед подарунків - продукти харчування, підгузки, рушники, покривала. Все те, що може знадобитися містянам і селянам, які пережили окупацію жорстоких рашистів.

Бучанська громада щиро вдячна за підтримку у важкий для нас час!